

Klopfer Béla 50 éves jubileuma

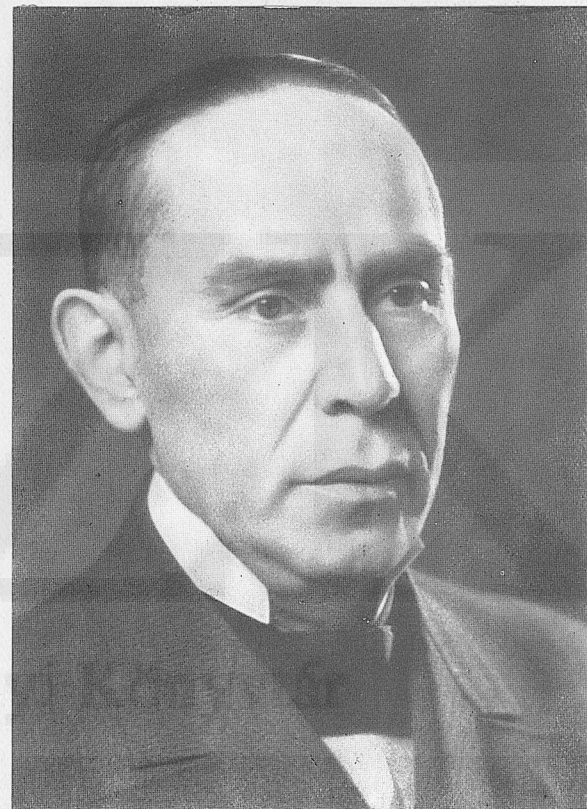
Klopper Bélát ünnepeljük, az ő munkájának és egyéniségének dicséretét mondjuk el e kis füzetben.

Ötven éve nyomdász, negyven év óta dolgozik nálunk, a Hungáriában, harminc évig volt művezető. Mily példátlan munkateljesítmény, mennyi hozzáértés, mennyi emberi jótulajdonság, de mennyi küzdelem, fáradság, öröm és bánat, akarás és tűrés, szilárdság és simulékonyság rejlik e pár szó mögött.

Minden igaz ember számára példaképként üdvözljük Klopper Bélát e legszebb jubileumán, melyen tanítványainak és feletteseinek igaz hálája és köszönete a legmelegebb szerencsekívánatokban találkoznak.

Isten éltesse a jubilánst.

Horváth László

A fekete gyémántok vidékén, Tatán született 1872-ben. A szülői házban és annak környékén kicsiny gyermekkorától kezdve a szüntelen, a megállás nélküli munkát látta maga előtt. Tizenhároméves korában, 1885-ben nyomdásztanonc lett Győrben a Surányi-féle nyomdában, hol jó magaviseletével és szorgalmával főnökének megelégedését vívta ki és ezért 1888 szeptemberében fel is szabadította. Tanulási helyén mint segéd még két esztendőig dolgozott. De ekkor már szűk volt Macedónia. Tanulni és látni akart. 1890-ben elhagyta Győrt és felutazott Budapestre. Itt első kondíciója a Posner-nyomda volt, hol három évig mint akcidenc-szedő dolgozott. Az ott szerzett tapasztalatokkal belépett a kisebbszerű „Unió“-

nyomdába művezetőnek; ezt az állást két évig töltötte be. 1895-ben belépett a Hungária Nyomdába első akcidens szedőnek, három évvel később már mint nyomdai tisztviselő működik ugyanott. Két esztendei irodai munka után újra visszakerül az üzembe mint művezető. És ezt az állását harminc esztendeig töltötte be.

1930-ban újra visszakerül az irodába mint aligazgató. És ott működik mind a mai napig.

1908-ban megnősült. Feleségének egy évvel később egy kis leánya született, ki a jónevű zeneszerzőnek, Kola Józsefnek lett a felesége. A kis Ági pedig az unoka. Tömören összefoglalva ez Klopfer Béla ötvenéves nyomdászságának története.

Az ötven évből negyvenet a Hungária Nyomdában töltött el. A negyven évből harmincat mint művezető.

És mindig becsületesen, mindig megértően és mindig megtalálva a helyes utat, amely a főnök megalégedéséhez és a személyzet szeretetéhez vezetett.

És ez a megalégedés és ez a szeretet törhetetlenül áll a mai napig — az ötvenéves jubileum napján.

Büszkén tekinthet vissza erre az elmúlt ötven évre, amíg a kis nyomdászinasból a nagy Hungária Nyomda aligazgatója lett. A maga erejéből, a maga szorgalmából. Klopfer Béla ötvenévi munkájának nyomát megtaláljuk a magyar sajtó minden ágában. Neves magyar regényírók, költők műveiben úgy, mint a magyar iro-

dalom magas színvonalú számtalan folyóiratában, heti- és napilapjában egyaránt.

De formáló munkáskeze és irányítása alól nemcsak a művek és lapok légiói kerültek ki, hanem élő emberek, kik ma a nyomdaipar büszkeségei: nyomdatulajdonosok, művezetők, főgépmesterek és nyomdai tisztviselők.

Élete és munkálkodása követendő például szolgálhat az ifjú nyomdásznemzedéknek.

Klopper Béla, az aranygalléros nyomdász, akinek aranygallérján az ezred száma helyett a nyomdászegyletbe befizetett hetek száma, a 2400-as szám díszeleg. Büszkék vagyunk Rád, Klopper Béla és büszkék vagyunk, hogy mi is nyomdászok vagyunk. A Te munkatársaid.

**Emelkedjen aranygallérodon a szám minél magasabbra,
míg el nem jön a jól megérdemelt pihenésed ideje.**

**Addig pedig – elfeledve az elmúlt ötven évet – dolgozz,
munkálkodj tovább erőben és egészségben.**

**Segítségedre van minden: munkabírád, megértő főnök,
tisztelő munkatársaid, becsülő szaktársaid, szerető
családod és minden gondolatodat elleső hű élettársad.**

És ezenfelül a szeretett és szerető unoka: Ágika.

**Klopfer Béla, az ötvenéves nyomdász olyan boldog,
mintha most kezdené meg pályáját.**

**Adja a Sors, hogy ez a boldogsága még fokozódjék családjá-
val, főnökével, munkatársai és szaktársai örömére.**

Kiérdemelte.

